

Llargo: “Si no trio jo, ho fan per mi”

La cantant cordovesa, formada a l'Esmuc, demostrarà divendres a Lloret per què la seva veu és pura 'Sanación'

María José Llargo SONY MUSIC.

“Jo ho controlo tot, perquè si no trio jo, ho fan per mi. Els meus referents visuals i tot el que està relacionat amb la meva música té un perquè, fins i tot el fet que aparegui el codi de barres a la portada del disc. Per a mi és una manera de dir: jo canto, cobro, però no em venc. El disc està a la venda, però jo no”, explica María José Llargo [<http://www.mariajosellergo.com/>] (Pozoblanco, Còrdova, 1994), que la Viquipèdia presenta com una cantaora. “Jo soc molt més que això: soc cantant, soc compositora i escric les meves pròpies lletres. Soc de camp i visc a la ciutat”, explica Llargo, transmetent al seu interlocutor una energia i una il·lusió tremendes. És una de les grans veus de la seva generació a l'Estat espanyol, una artista que ve amb ganes de canviar les regles del joc. Ho va demostrar amb el primer àlbum, *Sanación* (Sony Music, 2020) i amb un bon grapat de singles –*La luz*, *Tu piel* i l'últim, *Mi huella*, una col·laboració amb *Fuel Fandango*– que van mantenint viva la flama a les plataformes i les xarxes. Llargo també demostrarà tot el seu potencial en directe en el festival *Som de Mar* [<http://www.somdemarfestival.com>] , que té lloc del 19 al 28 d'agost als jardins de Santa Clotilde de Lloret de Mar, on actuarà el

divendres 27.

Després d'estudiar violí a Còrdova, Llargo es va traslladar a Barcelona, on va viure sis anys, per estudiar a l'Escola Superior de Música de Catalunya (Esmuc). A més de tota aquesta formació reglada, la cantant va aprendre també moltes coses sobre el flamenc del seu avi, cantaor aficionat. “S'emociona molt amb tot el que m'està passant, perquè ell es volia dedicar professionalment a la música i no va aconseguir-ho, així que, d'alguna manera, ara està vivint el seu somni a través de mi. Per això li dedico tota la meva obra.”

El flamenc és la base, però en la música de María José Llargo hi ha molts més ingredients: arranjaments de corda, bases electròniques... Comença a recitar tots els estils de música que li interessin –“M'agrada la música coral, el blues, el jazz, la salsa, el gòspel...”– i, al final, convenim que seria més ràpid dir els que no li agraden, si n'hi ha cap. “De totes les músiques pots aprendre coses. Jo ho veig com un gran regal”, diu, però sap perfectament on té les arrels: “El flamenc és la música de la meva terra. Soc andalusa i això es nota en la meva manera de cantar i de parlar. Sabent d'on vens, pots anar on vulguis.” I no li fan gens de por les crítiques dels puristes, que des que Camarón i Morente van decidir revolucionar el cante afirmen que salvaguarden les essències del flamenc: “A mi la reacció que m'importa és la del públic. A més, s'ha d'anar amb compte perquè, si conserves molt una cosa, acaba morint-se.”

Li pregunto com és un dels seus concerts: “Jo el descriuria com un viatge entre la meva part més tradicional i la més avantguardista i personal.” En escena són tres persones: ella, un guitarrista flamenc i un tercer implicat, centrat en la producció electrònica. És optimista i no para –quan parlem acaba d'arribar d'Itàlia, on ha actuat en

un acte privat–, a pesar que la pandèmia va trastocar els seus plans de gira internacional: Sanación va sortir el 31 de gener del 2020 i “un mes després, el món estava tancat”. “Primer, em vaig quedar en xoc, perquè tenia programats concerts en el Festival de Jazz de Mont-real, Los Angeles i Nova York, però després vaig decidir prioritzar el que considero realment essencial: la salut de la meua gent i la meua, i intentar continuar la nostra feina el millor tan bé com fos possible.”

I així, María José Llergo continua treballant en plena llibertat (“No puc fer-ho d’una altra manera, per sentir-me plena”) i aconseguint fites i somnis realitzables: un dels últims, gravar una sessió amb La luz i Tu piel per a la plataforma internacional Colors. “M’encanta el que fan i mai no m’hauria imaginat que jo hi sortiria alguna vegada.” Ara mateix, tot és possible per a ella.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 23-08-2021, Pàgina 32

-El Punt Avui. Nacional 23-08-2021, Pàgina 24

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2015349-llergo-si-no-trio-jo-ho-fan-per-mi.html>